

Artikel 47.

Den Jærnbane, som har betalt en Skadeserstatning i Henhold til nærværende Overenskomsts Bestemmelser, har Regres til de andre Jærnbaner, som have deltaget i Befordringen, efter følgende nærmere Regler:

1. Den Jærnbane, ved hvis Fejl Skaden er sket, er ene ansvarlig for den.
2. Naar Skaden skyldes flere Jærnbaner, er enhver af dem ansvarlig for den Skade, som skyldes dens Fejl. Hvis en saadan Adskillelse er umulig i det foreliggende Tilfælde, deles Erstatningen mellem de skyldige Jærnbaner efter de under 3. udviklede Grundsætninger.
3. Hvis det ikke kan paavises, at Skaden er foranlediget ved Fejl af en eller flere Jærnbaner, deles Erstatningen mellem alle de i Befordringen deltagende Baner — dog med Undtagelse af dem, der kunne bevise, at Skaden ikke er sket paa deres Vinier — i Forhold til den Fragt, som enhver af dem vilde have oppebaaret efter Tariffen i Tilfælde af Befordringens regelrette Udførelse.

I Tilfælde af, at en af de i nærværende Artikel ommeldte Jærnbaner er insolvent, deles det Tab, som derved vilde tilføjes den Bane, som har udbetalt Erstatningen, mellem alle de Baner, som have deltaget i Befordringen, i Forhold til den Fragt, som tilkommer enhver af dem.

Artikel 48.

Bestemmelserne i Art. 47 gælde ogsaa ved Overskridelse af Leveringsfristen. Hvis Forsinkelsen skyldes Fejl fra flere Jærnbaners Side, deles Erstatningen mellem dem i Forhold til Varigheden af den paa hver af dem faldende Forsinkelse.

I Mangel af andre Aftaler afgøres det efter de reglementariske Bestemmelser, hvorledes Leveringsfristen fordeles mellem de forstøvede Baner, som deltagte i Befordringen.

Artikel 49.

De forstøvede i Befordringen deltagende Baner hæfte ikke solidarisk over for den regresføgende.

Artikel 50.

I Regressøgsmaal mellem Banerne virker den endelige Dom, der i selve Erstatningsagen er fældet mod den regresføgende Bane, som retskraftig Afgørelse baade med Hensyn til Spørgsmaalet om Erstatningspligten og om Erstatningens Størrelse, — dog under Forudsætning af, at Erstatningsagen er bleven behørig forkyndt (denunceret) for de Baner, hos hvilke Regres søges, og at disse have været i Stand til at indtræde (intervenere) i Sagen.

Dommeren i Hovedsagen fastsætter en efter Omstændighederne passende kort Frist til Udøvelse af Indtrædelsesretten.

Artikel 51.

Saavidt ikke mindelig Overenskomst naars, skulle alle vedkommende Baner søges under en og samme Regressag, i modsat Fald fortabes Retten til Regres hos de ikke søgte Baner.

Dommeren fælder kun een Dom i Sagen. De søgte Baner kunne ikke paany søge Regres.

Artikel 52.

En Forening (Cumulation) af Erstatningsagen og Regressagen er ikke tilstedelig.